

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120373177
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6120373177.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o. so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: R. C.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. L. Z. K. XXXX/XX, E., o zaplatenie 12.877,54 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietal.
- II. Súd žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 02.09.2020 domáhal zaplatenia sumy 12.877,54 € s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 6.725,23 € od 05.08.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplateného úveru zo dňa 05.06.2014.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 27Csp/5/2021-105 zo dňa 22.11.2021. Zaviazal žalovanú: I. na zaplatenie sumy 8.296,93 € s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 6.725,23 € od 05.08.2020 do zaplatenia, II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania 28,8%. Súd žalobe čiastočne vyhovel na základe uzatvorenej Dohody po urovaní zo dňa 14.08.2015, ktorou žalovaná uznala dlh vo výške 8.706,93 € a po uznaní zaplatila v splátkach sumu 410,- € a vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Po odvolaní žalovanej Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 245CoCsp/7/2022-133 zo dňa 15.11.2022 odmietol jej odvolanie voči zamietajúcejmu výroku II. V časti výroku I. a III. rozsudok zrušil a vrátil na nové konanie. Uložil súdu prvého stupňa, vychádzať pri rozhodnutí z obsahu žaloby, ktorá nebola v priebehu konania zmenená. Vec prejednať ako spotrebiteľský spor v zmysle § 290 a nasl. CSP a zohľadniť pritom všetky náležité normy upravujúce ochranu spotrebiteľa (najmä ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), vysporiadať sa so všetkými námietkami žalovanej spotrebiteľky. Ak za súčasného stavu súd dospeje k záveru, že bola platne uzavretá dohoda o urovaní, na základe ktorej záväzok z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy zanikol, vychádzajúc z aktuálneho obsahu žaloby, ktorá sa opiera výlučne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bude potrebné žalobu zamietnuť. Predtým ako predbežnú otázku ex offio komplexne posúdiť príp. absolútnu neplatnosť predmetnej dohody o urovaní, i vzhľadom na jej určitosť (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na znenie § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj s poukazom na závery NS ČR pod sp. zn. 33Cdo/327/2012).

4. Žalovaná v podanom odpore a svojich nasledujúcich podaniach žiadala zamietnuť žalobu. Namietla, že nebola súdom správne poučená ako spotrebiteľ v konaní so slabšou stranou podľa CSP, súd neprihliadol na jej právo na súdnu ochranu s odkazom na ust. § 290 a nasl. CSP. Zároveň dala do pozornosti § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vzniesla námietku premlčania s tým, že nárok v súdnom konaní v dvojročnej subjektívnej, ani v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, žalobca neuplatnil, keďže poslednú splátku poukázala žalobcovi 26.2.2016 a žaloba bola podaná 2.9.2020. Ako dôkaz označila výzvu k úhrade dlžnej čiastky zo dňa 30.10.2017. Žalobca pri uzatváraní zmluvy použil nekalé obchodné praktiky, keď nepostupoval s náležitou starostlivosťou a poskytol jej úver vo výške 7.000,- €, aj keď nemala dostatočnú bonitu. Žalobca v čase uzavretia zmluvy uvádza jej mesačný príjem 1.586,- €, pričom podľa daňového priznania bol jej príjem vo výške 1.290,- € za celý rok 2013. Ako dôkaz označila daňové priznanie za rok 2013 a výkaz ziskov a strát za rok 2013. Ďalej namietala, že splátka úveru nie je v zmluve rozdelená na úrok a istinu podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., z čoho vyplýva, že úver je bezúročný a bez poplatkov. RPMN v zmluve vyčíslená na 26%, je v rozpore so zák. č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch, správna výška je 25,42%. Žiadala, aby výška RPMN bola prepočítaná súdom, keďže žalobca nespresnil, akým výpočtom prišiel k hodnote 26%. RPMN nie je v zmluve jednoznačne uvedená, keď je uvedená viackrát s rôznymi hodnotami, čo takisto spôsobuje bezúročnosť zmluvy. Odplata za poskytnutie úveru podľa odvolateľky prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a je dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi s podozrením naplnenia skutkovej podstaty trestného činu úžery. Odvolateľka tiež namietala, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k), o), p), s), u), v), w), y) zák. č. 129/2010 Zb. Všeobecne bez konkretizácie namietala, že zmluva o splátkovo úvere nie je podpísaná oprávnenou osobou konať v mene žalobcu podľa obchodného registra. Následne poukázala na ust. § 39 OZ. Pokračovala, že súd z úradnej povinnosti neskúmal vyššie uvedené skutočnosti, neprihliadol na príslušnú judikatúru SD EÚ a súdov SR s poukazom na rozsudok vo veci Rampion a Godárd C-420/05, v ktorom súd vyslovil, že spotrebiteľ nemá prostriedky na právne zastúpenie, preto má úlohu právneho zástupcu suplovať sám súd. Zdôraznila, že súd je povinný ex officio určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy, čo nespravil. Následne poukázala na príslušné právne predpisy: Smernicu Rady 93/13/EHS, Únijné právo, Ústavu SR, Občiansky zákonník § 52, § 53, § 54 a Zákon o ochrane spotrebiteľa. Do pozornosti súdu dala rozsudky Okresný súd Prievidza sp. zn. 9C/69/2014, Okresný súd Nitra sp. zn. 16C/8/2011, Okresný súd Kubín sp. zn. 6C/66/2013, Krajský súd Prešov sp. zn. 3Co/48/2013, Krajský súd Trenčín 17Co/617/2014.

5. Žalobca v replike a následných písomných podaniach uviedol, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a má všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalovaná neuhradila 8. splátku v celej výške, celkovo zaplatila 1.249,04 €, teda je v omeškaní so splátkou splatnou dňa 16.01.2015. Bonitu žalovanej skúmal pred uzatvorením zmluvy, kedy žalovaná uviedla, že vlastní dom alebo byt, má 3 deti, je rozvedená, zdroj príjmu podnikateľa preukázala potvrdením o jeho výške, čistý príjem / dôchodok 1.586,- €. RPMN bola vypočítaná podľa vzorca zo zákona vo výške 26%. Pri podpise zmluvy žalovaná prevzala i splátkový kalendár s rozpisom splátok. Úverovú zmluvu podpísala ako splnomocnený zástupca žalobcu T. Z., ako je uvedená v zmluve. Dňa 14.08.2015 uzatvorili so žalovanou Dohodu o urovaní, v ktorej žalovaná uznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky 8.706,93 €. Žalovaná sa zaviazala splácať dlh po 50,- € mesačne s tým, že nezaplatením jednej splátky je splatný celý dlh.

6. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa ospravedlnil. Spolu poučil žalovanú o jej procesných právach spotrebiteľa dňa 08.03.2021 a 23.12.2022. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniam strán sporu, listinnými dôkazmi zo spisu, ktoré predložili strany sporu: Úverovou zmluvu z 05.06.2014, úverovými zmluvnými podmienkami platnými od 15.10.2013, prehľadom čerpania a splátok, predžalobnou výzvou zo dňa 24.07.2020 spolu s podacími hárkami, rozpisom splátok, dvomi výpismi zo systému žalobcu na preverovanie bonity, Dohodou o urovaní zo dňa 14.08.2015, daňovým priznaním spoločnosti RESET - MB s.r.o. s výkazom ziskov a strát, súvahou za rok 2013, potvrdením daňového úradu z 03.06.2014, úverovou správou, výpisom z osobného účtu žalovanej od 17.03.2014 do 31.05.2014 a ktorý zabezpečil súd a to výpis z obchodného registra žalovaného zistil nasledovný skutkový a právny stav.

7. Dňa 05.06.2014 žalovaná podpísala úverovú zmluvu. Na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanej dňa 09.06.2014 sumu 7.000,- €. V zmysle úverovej zmluvy sa žalovaná zaviazala zaplatiť 84 splátok po 170,52 €, spolu 14.323,68 €. Prvá splátka bola splatná 12.07.2014, nasledujúce splátky boli splatné vždy 15. dňa v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola 84. mesiacov od poskytnutia úveru, t.

j. 15.06.2021. Ročná úroková sadzba 23,09%, RPMN 26% a priemerná RPMN 11,89%. V zmluve sa uvádza osobný stav žalovanej rozvedená, druh bývania vlastný dom/byt, od 05/2008 je podnikateľkou v RESET - MB s.r.o., má 3 vyživovacie povinnosti a čistý mesačný príjem 1.586,- €.

8. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná zaplatila žalobcovi od 08.07.2014 do 10.02.2015 sumu 839,04 €. V omeškaní bola už od druhej splátky. Ďalšiu splátku zaplatila až dňa 22.07.2015 vo výške 60,- € a následne zaplatila 7 splátok po 50,- €, prvú zaplatila dňa 25.08.2015 a poslednú 26.02.2016, spolu 410,- € a celkovo zaplatila 1.249,04 €. Žalobca do zosplatnenia predpisoval splátky po 170,52 € mesačne. Žalobca úver zosplatnil dňa 20.07.2020 a od 05.08.2020 sa domáha zaplatenie úroku z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 6.725,23 € do zaplatenia a zmluvného úroku do zosplatnenia vo výške 6.152,31 €. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 24.07.2020 vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 8.356,93 € z titulu Dohody o urovaní zo dňa 14.08.2015.

9. V konaní bola predložená Dohoda o urovaní, ktorú strany sporu podpísali dňa 14.08.2015. V nej sa dohodli na mimosúdnom urovaní všetkých vzájomných vzťahoch vzniknutých z predmetnej úverovej zmluvy. Zároveň sa zaviazali, že si voči sebe nebudú uplatňovať z titulu tejto úverovej zmluvy žiadne nároky a pohľadávky, ktoré zanikajú uzatvorením tejto dohody. Žalovaná uznala sumu 8.706,93 €, ktorá je tvorená neuhradenou časťou istiny a úrokov úveru (bez bližšej špecifikácie) a zaviazala sa zaplatiť ju tak, že do 25.07.2015 zaplatí sumu 56,93 € a zvyšok 8.700,00 € v mesačných splátkach po 50,- € pod následkom straty výhody splátok.

10. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sa pridriava svojich písomných vyjadrení v celom rozsahu. Navyiac uviedla, že pred podpisom zmluvy odovzdala daňové priznanie svojej spoločnosti, ktorá mala čistý ročný zisk za rok 2013 vo výške 1.290,- €. Jej príjem v tom období nebol 1.586,- € čistého mesačne ako bolo následne uvedené v zmluve. Ďalej sa len pýtali na počet vyživovaných detí. Jej výdavky vôbec neskúmali. V tom čase splácala hypotekárny úver mesačne po 300,- € a nepotrebovala úver 7.000,- € ale len 3.000,- €. Na radu pracovníčky do žiadosti o úver uviedla vyššiu sumu a pred podpisom zmluvy sa dozvedela, že jej bol schválený vo výške 7.000,- € a neďa sa uzatvoriť zmluva na nižšiu sumu. Koľko z titulu úveru zaplatila žalobcovi si nepamätala.

11. Podľa § 52 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 585 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.(1) Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.(3)

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Žalobca sa podľa žaloby domáhal od žalovanej zaplatenia 12.877,54 € s príslušenstvom z titulu pripojenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.6.2014 s tým, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, žalovanú časť dlžnej sumy nezaplatila, na výzvu k splateniu zostatku úveru a na predžalobnú výzvu nereagovala. Vychádzajúc zo žaloby žalobca predmetný nárok uplatňoval z titulu označenej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca až po výzve súdu uviedol, že dňa 14.08.2015 so žalovanou uzavrel dohodu o urovaní, v ktorej žalovaná písomne uznala svoj záväzok, čo do právneho dôvodu a výšky 8.706,93 €, pričom predmetom dohody bol aj záväzok žalovanej uhradiť žalobcovi uznaný dlh v dohodnutých mesačných splátkach, z ktorých napokon uhradila 350,- €. Predmetné podanie žalobcu neobsahuje žiadny návrh na pripustenie zmeny žaloby.

13. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v prvom rade riešil ako predbežnú otázku platnosť Dohody o urovaní zo dňa 14.08.2015 (č. I. 58). V dohode v bode I. a II. sa uvádza, že ňou strany usporiadávajú vzájomné práva a povinnosti, ktoré sú sporné z úverovej zmluvy zo dňa 05.06.2014, týkajúce sa existujúcej pohľadávky, ktorú žalovaná uznáva vo výške 8.706,93 €, ktorú tvoria neuhradená

časť istiny a úrokov. Súd dospel k záveru, že uzatvorená dohoda je neurčitá, nakoľko neobsahuje žiadnu bližšiu špecifikáciu toho, čo je medzi stranami sporné a ani toho, čo uzatvorením tejto dohody zaniká. Preto je Dohoda o urovnaní absolútne neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na znenie § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj s poukazom na závery rozsudku NS ČR zo dňa 29.08.2013 pod sp. zn. 33Cdo/327/2012, v ktorom uviedol: „Jak dohoda o narovnaní, tak dohoda o nahrazení závazku novým (privativní novace) musí odpovídat obecným požadavkům kladeným na právní úkony z hlediska jejich platnosti. Narovnaní se totiž může týkat jen některých vzájemných práv a povinností, ohledně nichž nebyli účastníci ve shodě, ale také celého závazku (závazkového právního vztahu) nebo všech dosavadních závazků mezi účastníky (tzv. generální narovnaní). Není-li z dohody o narovnaní seznatelné, jaké sporné právo či povinnost jsou smluvními stranami narovnávané, popř. nevyplyvá-li z ní, že vůle smluvních stran směřuje ke generálnímu narovnaní, je dohoda o narovnaní neplatná pro neurčitost. Stejně platí pro případ, kdy dochází k nahrazení závazku novým. I z takového právního úkonu musí být logicky vzato určitelné, jaký dosavadní závazek je nahrazován (dohoda musí obsahovat zrušovací část privativní novace závazku).“

14. Podľa § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. (1) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradit' mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. (3)

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z. č. 129/2010 Z.z.“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (2)

15. Vzhľadom na neplatnosť Dohody o urovnaní sa súd ďalej zaoberal otázkou či je nárok žalobcu dôvodný. Zmluvný vzťah účastníkov je založený na základe Zmluvy o úvere zo dňa 05.06.2014, ktorá spadala pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Žalovaná od počiatku namietala, že úverovú zmluvu za žalovaného nepodpísala osoba na to oprávnená. Na túto obranu, až po priamej výzve súdu, žalobca uviedol, že zmluvu za žalovaného podpísala pani T. Z. ako splnomocnený zástupca tak, ako je uvedené v bode 68. Zmluvy o úvere (č. I. 56). Napriek tomu, že aj v odvolaní žalovaná naďalej sporovala, že zmluvu nepodpísala osoba oprávnená konať za žalobcu podľa obchodného registra, žalobca neuviedol žiadne ďalšie skutkové tvrdenia a ani nepreukázal, že zmluvu podpísal splnomocnený zástupca. Z Obchodného registra žalobcu nevyplýva, že by zmluvu podpísala osoba na to oprávnená v čase uzatvorenia zmluvy a žalobca nepreukázal, že udelil splnomocnenie zástupcovi uvedenému na úverovej zmluve na uzatváranie úverových zmlúv. Preto je zmluva o úvere absolútne neplatná v zmysle § 40 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z., nakoľko má predpísanú písomnú formu a žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že bola podpísaná osobou oprávnenou konať za žalobcu.

16. Z dôvodu, že je úverová zmluva neplatná sa žalovaná čerpaním peňažných prostriedkov na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, preto je povinná v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo na základe absolútne neplatnej zmluvy dostala. Nebolo sporné, že žalovanej bola vyplatená suma

7.000,- € dňa 09.06.2014 a doposiaľ zaplatila sumu 1.249,04 €, pričom poslednú splátku zaplatila dňa 26.02.2016. Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania.

17. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

18. Objektívna trojročná premlčacia lehota plynie od vyplatenia istiny 7.000,- € žalovanej z titulu neplatenj zmluvy. Žaloba na súde bola podaná 02.09.2020, t. j. po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 09.06.2017. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

19. Z dôvodov uvedených vyššie sa súd nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej, nakoľko daná argumentácia a odpoveď na ňu nie je rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci, je nadbytočná (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

21. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania. Súd žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli a zároveň si náhradu trov konania výslovné na pojednávaní neuplatnila (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.